

Láthatatlan öklök
döngetik két vállamat.
Láthatatlan-nincsen
bánataim bánatanak.
Élek a világban.
Élek másként is: belül.
A kétféle élet
néha egymásnak szegül.
Védtelemül állok
erősebb magam előtt.
Oszlophoz kötve, mint
Sebestyén, a gyáva hős.
Láthatatlan öklök
döngenek a szívemen.
Mesék sárkány-tüze
emészt: éget szüntelen.

S megyek! így kell mennem,
ellobbanva, mint a láng
és nem marad semmi.
És akkor már az se bánt.

HATVANI DÁNIEL

SZÖGEZETT CSILLAG

Világ letört ága
recseg lúdtalpam alatt
nem juthatok messzire
sarkam a sárba ragad

Lábszáram bütykös fatörzs
virágozzák visszerek
anyám az ételt hordta
utána fújtak a szelek

Szörtelen mellemet
köhögés feszegeti
csont-citerás árnyékát
harminc évemre veti

Holott harminc sem vagyok
és már fájnak a zenék
szögezett csillagait
küldi felém az ég